

Fredagen den 12 oktober

Kl. 09.00

*Anmälan av utsedda statsråd och regeringsförklaring***§ 1 Anmälan av utsedda statsråd och regeringsförklaring**

Statsministern THORBJÖRN FÄLLDIN:

Herr talman, ledamöter av Sveriges riksdag! Enligt regeringsformens föreskrift får jag för riksdagen anmäla de statsråd som jag utsett att tillsammans med mig ingå i regeringen.

Statsråd och chef för justitiedepartementet är Håkan Winberg.

Statsråd och chef för utrikesdepartementet är Ola Ullsten.

Statsråd och chef för försvarsdepartementet är Eric Krönmark.

Statsråd och chef för socialdepartementet är Karin Söder.

Statsråd och chef för kommunikationsdepartementet är Ulf Adelsohn.

Statsråd och chef för ekonomidepartementet är Gösta Bohman.

Statsråd och chef för budgetdepartementet är Ingemar Mundebo.

Statsråd och chef för utbildningsdepartementet är Jan-Erik Wikström.

Statsråd och chef för jordbruksdepartementet är Anders Dahlgren.

Statsråd och chef för handelsdepartementet är Staffan Burenstam Linder.

Statsråd och chef för arbetsmarknadsdepartementet är Rolf Wirtén.

Statsråd och chef för bostadsdepartementet är Birgit Friggebo.

Statsråd och chef för industridepartementet är Nils G. Åsling.

Statsråd och chef för kommundepartementet är Karl Boo.

Statsråd är

Britt Mogård

Olof Johansson

Elisabet Holm

Karin Andersson

Georg Danell.

Dessutom utses senare ett statsråd utan partianknytning, som med placering i justitiedepartementet även kommer att handlägga energifrågorna fram till den överenskomna folkomröstningen om kärnkraften.

I anslutning till denna anmälan vill jag, herr talman, ge riksdagen till känna följande regeringsdeklaration.

Enighet har nåtts mellan centerpartiet, folkpartiet och moderata samlingspartiet om att bilda regering. Regeringen avser att föra en politik i hela folkets intresse. Den skall söka ett så brett samförstånd som möjligt. Det parlamentariska jämviktsläge som uppstått efter årets val ställer särskilda krav på att alla tar ansvar.

Regeringens arbete grundas på en strävan att tillvarata människors initiativ, ansvar och idealitet. Regeringen vill trygga en socialt styrd

*Anmälan av utsed-
da statsråd och
regeringsförklaring*

marknadsekonomi med många företag, ett spritt ägande och valfrihet för den enskilde. Åtgärder vidtas som främjar konkurrens och motverkar såväl enskild som offentlig maktkoncentration. Regeringen skall bekämpa byråkratisering och krångel samt arbeta för decentralisering och närdemokrati.

Tryggheten för alla generationer och grupper står i centrum för regeringens politik. Solidariteten kräver att tillgängliga resurser i första hand satsas på utsatta grupper som handikappade och sjuka.

Kraven på en socialt medveten fördelningspolitik är särskilt viktiga under år då ekonomin ställer krav på återhållsamhet.

Regeringen vill föra vidare förnyelsen av arbetslivet och fördjupa arbetsdemokratien. Regeringen är inställd på en nära samverkan med arbetsmarknadens organisationer.

En stark ekonomi är den grundläggande förutsättningen för att säkra välfärd, trygghet och arbete åt alla. Kampen mot inflationen samt arbetet med att få ner budgetunderskottet och minska underskottet i bytesbalansen utgör huvuduppgifter för regeringen.

Den framgångsrika sysselsättningspolitik som bedrivits under de senaste åren skall fullföljas. Att skapa regional balans och sysselsättningsmöjligheter i alla delar av landet är ett betydelsefullt fördelningspolitiskt mål.

Jämställdhet mellan kvinnor och män är en viktig utgångspunkt för regeringens politik.

Ansvar för framtiden kräver sträng hushållning med naturtillgångarna. Tekniken måste utformas så att kraven på god miljö och ett samhälle i ekologisk balans tillgodoses.

Politiska insatser måste förenas med en vilja hos människor att ta personligt ansvar för sig själva och för andra. Bara så kan man skapa ett samhälle präglad av medmänsklighet, värme och livskvalitet.

Regeringen skall fullfölja en utrikespolitik som syftar till att bevara Sveriges självständighet och bidra till stabilitet och trygghet i vår del av världen;

främja internationell avspänning, mellanfolkligt samarbete, nedrustning och fred;

verka för utjämning mellan rika och fattiga länder;

öka respekten för mänskliga fri- och rättigheter i alla länder;

främja internationell hushållning med knappa resurser och motverka miljöförstöring.

Sveriges alliansfria politik, som syftar till neutralitet i krig, ligger fast. Den tryggas genom ett starkt försvar. 1977 års försvarsbeslut fullföljs, och ett nytt långsiktigt försvarsbeslut förbereds. Genom att upprätthålla det svenska försvarets styrka ger Sverige sitt bidrag till tryggheten och stabiliteten i det nordiska området.

Det nordiska samarbetet vidareutvecklas. Förbindelserna med Europa fördjupas. Ett fortsatt starkt stöd ges till Förenta nationerna.

Sverige fortsätter sina insatser i kampen mot nöd och för utveckling i u-länderna. Biståndet inriktas på människorna i de fattigaste länderna.

Regeringen skall fortsätta arbeta mot rasism och för frihet i södra Afrika.

Sverige har en moralisk förpliktelse att hjälpa flyktingar. Insatserna för nödlidande, fattiga och fördrivna människor i Sydostasien förstärks.

Den ekonomiska politiken har under senare år inriktats på att återställa balansen i den svenska ekonomin. Devalveringarna, utträdet ur valutaorten, slopandet av den allmänna arbetsgivaravgiften, stödet till branscher drabbade av strukturproblem och de stora arbetsmarknadspolitiska insatserna har varit huvudinslag i denna politik.

De vidtagna åtgärderna har fått effekt. Industrins konkurrenskraft har stärkts, och det ekonomiska läget i Sverige har avsevärt förbättrats i förhållande till det akuta krisläge som rådde hösten 1976. Därtill har i hög grad medverkat de ansvarsfulla löneavtal som parterna på arbetsmarknaden träffade.

De kraftiga oljeprishöjningarna och tendenserna till en ny internationell konjunkturedgång utsätter nu på nytt de oljeimporterande ländernas ekonomi för allvarliga påfrestningar. Sverige riskerar att drabbas särskilt hårt till följd av det stora oljeberoendet och det starka beroendet av världsmarknaden.

Den svenska ekonomin står alltså fortfarande inför avsevärda svårigheter på såväl kort som längre sikt. I näringslivet kvarstår betydande strukturella problem. Utrymmet för ökad privat konsumtion har begränsats genom de höjda oljepriserna samt genom den fortsatt snabba ökningen av den offentliga konsumtionen. Stora krav kommer därför att ställas på den ekonomiska politiken, om den ekonomiska balansen skall kunna förbättras och sysselsättningen tryggas.

Sveriges internationella konkurrenskraft måste försvaras och om möjligt ytterligare stärkas.

Sträng hushållning med olja är nödvändig. Regeringen är inriktad på att åstadkomma effektivaste möjliga hushållning med energi. Förslag kommer i detta syfte att föreläggas riksdagen om bl. a. höjda skatter på olja, bensin och el. Det ger ytterligare en stimulans till att spara energi och bidrar till balansen i samhällsekonomin. Regeringen avser att vidta åtgärder så att de som bor i glesbygden inte får en i förhållande till andra försämrad situation genom de höjda energiskatterna.

Näringspolitiken skall stimulera till ökade investeringar och ökad produktion. Industripolitiken inriktas på att upprätthålla en rationell produktion i näringslivet i dess helhet och stimulera industriell expansion. Regeringen är inriktad på att underlätta omställningarna i olika branscher och motverka att de sker på ett sätt som leder till oacceptabla konsekvenser för enskilda människor och orter.

Arbetet med att skapa gynnsamma villkor för småföretagen och att stimulera nyföretagande förs vidare. En fortsatt utbyggnad sker av de regionala utvecklingsfonderna.

Förslag till stärkt konsumentskydd kommer att läggas fram. De fria affärstiderna bibehålls.

Teknisk forskning och utveckling har avgörande betydelse för konkurrenskraften och för levnadsnivån. Sveriges kompetens på viktiga utvecklingsom-

råden bör förstärkas. Villkoren för uppfinnare samt för nyföretagande kring tekniska idéer bör förbättras.

Finanspolitiken måste utformas så att offentlig och privat konsumtion hålls inom de samhällsekonomiska ramarna samtidigt som standarden tryggas för svaga grupper i vårt samhälle. Utrymme måste skapas för investeringar, ökat bostadsbyggande och export.

För att begränsa det framtida skattetrycket, bereda ett realt utrymme för avtalsförhandlingar och undvika en snabb inflation krävs ekonomisk tillväxt och en stark återhållsamhet med offentliga utgifter. Statens budgetarbete skall därför präglas av yttersta återhållsamhet med nya utgifter och av noggrann prövning av gamla. Kostnadskrävande ambitioner på olika områden måste prövas mot bakgrund av den rådande ekonomiska situationen och budgetläget. Ansträngningar görs för att effektivisera den statliga förvaltningen.

Takten i den kommunala utgiftsökningen måste dras ned så att den håller sig inom ramen för en balanserad samhällsekonomi. Regeringen avser för sin del att noga granska de ekonomiska verkningarna för kommunerna av statliga beslut. Regeringen erinrar om att riksdagen i våras uttalade att ytterligare åtgärder för att begränsa den kommunala tillväxten måste prövas, om den kommunala expansionen visar tecken att fortsätta i samma snabba takt som hittills, trots träffade överenskommelser.

En fortsatt reformering av skatterna är nödvändig. Regeringen slår vakt om inflationsskyddet i skattesystemet. Förslag kommer att framläggas om sänkta marginalskatter för 1980 med tyngdpunkt i de inkomstlägen där de stora heltidsarbetande grupperna befinner sig. Regeringen kommer också att föreslå en marginalskattespärr. En höjning av det extra avdraget vid beskattning av folkpensionärers inkomster sker. Regeringen ser förslaget för 1980 som ett led i ett målmedvetet arbete – som skall föras vidare under mandatperioden – för att reformera skattesystemet och minska marginal-effekterna, så att det blir mer över av en löneökning eller av en extraförtjänst. Det måste göras mer lönande att arbeta och att spara. Ytterligare åtgärder kommer att föreslås för att öka det enskilda sparandet.

Förutsättningar bör skapas för en lugn avtalsrörelse. Regeringen kommer att ta kontakt med parterna på arbetsmarknaden för att diskutera det ekonomiska läget och möjligheterna att hålla nere inflationstakten samt bereda utrymme för en positiv reallöneutveckling.

En aktiv arbetsmarknads- och regionalpolitik måste föras. Ett huvudmål för regeringen är att trygga rätten till arbete och att förbättra den regionala balansen. Riksdagen kommer att föreläggas förslag till riktlinjer för den framtida sysselsättningspolitiken. Åtgärder som syftar till att påverka arbetsgivare att anställa nytillträdande, handikappade och äldre betonas.

Kraftfulla insatser erfordras för att öka den yrkesmässiga rörligheten inom regioner. Arbetsförmedlingen effektiviseras och förstärks så att lediga platser snabbare kan besättas.

Ytterligare insatser görs för att tillförsäkra alla ungdomar utbildning.

praktik eller arbete. Förslag till gymnasial företagsutbildning föreläggs riksdagen.

Villkoren för företagande i glesbygdsområdena förbättras. Ett målmedvetet arbete skall bedrivas för att åstadkomma decentralisering inom den offentliga sektorn. Glesbygdsstödet byggs ut. En översyn görs av det nya systemet för stödområdesindelning.

Arbetet med att kontrollera kemiska och andra risker i arbetslivet förstärks.

Kontakterna med arbetsmarknadens parter fortsätter rörande utformning och tid för genomförande av en allmän arbetslöshetsförsäkring.

Förslag läggs fram till en förstärkt lag om jämställdhet i arbetslivet. En nationell handlingsplan för jämställdhet antas, med rekommendationer och riktlinjer för det fortsatta arbetet.

Åtgärder vidtas för att förbättra jordbrukets kapitalförsörjning. Familjejordbruket skall vara den dominerande företagsformen. Sysselsatta i jordbruket tillförsäkras ekonomisk standard, social trygghet och arbetsförhållanden som är likvärdiga med andra grupper. Jordbruksmarken skall utnyttjas rationellt och skyddas från exploatering för andra ändamål.

Åtgärder prövas för att främja industrins virkesförsörjning och förbättra skogsvården. Skogens betydelse för energiförsörjningen skall därvid beaktas.

Den nya trafikpolitiken fullföljs. Det innebär bl. a. att kollektivtrafiken främjas och successivt anpassas till de handikappades behov. Lågrissatsningen och trafikökningen på järnvägen fullföljs med förbättringar i kapacitet och säkerhet. Inlandsbanan upprustas.

Det av riksdagen beslutade programmet för utbyggnad av barnomsorgen fullföljs. Utbildningen av personal för barnomsorgen ökas. Överläggningar skall upptas med kommunerna om barnomsorgens fortsatta utbyggnad efter 1980 i enlighet med riksdagens beslut. Valfrihet mellan olika former av barnomsorg främjas.

Regeringen kommer att framlägga förslag om att barnbidraget höjs med 300 kr. per barn och år från den 1 januari 1980.

Även småbarnsföräldrarna bör ges ökat stöd. Regeringen kommer att föreslå att ersättningen enligt föräldraförsäkringen förlängs från nuvarande nio till tolv månader. Från 1980 bör ersättning för de nya tre månaderna utgå med ett garantibelopp om 37 kr. per dag.

En utredning har tillsatts för att se över barnfamiljernas ekonomiska situation med sikte på åtgärder för framför allt flerbarnsfamiljerna.

Även den fortsatta utbyggnaden av stödet till småbarnsfamiljerna bör utredas. En utgångspunkt för det fortsatta arbetet skall vara att familjestödet skall skapa rättvisa mellan olika barnfamiljer och underlätta jämställdhet mellan kvinnor och män.

ATP-rätt införs för vård i hemmet av små barn. Regeringens ambition är att bygga ut föräldraförsäkringen till 18 månader i den takt de ekonomiska resurserna medger.

Reformverksamheten på hälso- och sjukvårdens område inriktas på

Fredagen den
12 oktober 1979

*Anmälan av utsed-
da statsråd och
regeringsförklaring*

förebyggande insatser, utbyggnad av öppenvård och hemsjukvård samt införande av system med husläkare och mindre vårdenheter. Förutsättningar skall även i fortsättningen finnas för privatpraktiker. Utbyggnaden av långtidssjukvården fullföljs.

De löften som har givits till pensionärerna i fråga om värdesäkring av folkpensionen och förbättrade pensionstillskott skall hållas. Frågan om möjlighet till sysselsättning efter 65 års ålder utreds, med utgångspunkt i en strävan att öka valfriheten för de äldre. Hemservicen förbättras för att underlätta för de äldre att bo kvar i sin invanda miljö.

Samhällets stöd till de handikappade förbättras, bl. a. stödet till familjer med handikappade barn.

Alkoholpolitiken skall syfta till att pressa tillbaka alkoholkonsumtionen och därmed alkoholskadorna. Skatten på alkohol och tobaksvaror höjs. En bred aktion genomförs mot s. k. langning, dvs. olaga överlåtelse av alkoholdrycker till ungdom. Det förebyggande arbetet genom bl. a. frivilligorganisationerna ges starkt stöd.

Allt bruk av narkotika skall bekämpas. Åtalsunderlåtelse vid innehav av narkotika bör ske i minskad omfattning.

Missbruksvården byggs ut. Frågan om kontraktsvård för missbrukare utreds med sikte på att införa regler för sådan vård samtidigt med den nya sociallagstiftningen. En utredning om reglerna för vård utan samtycke tillsätts för att överväga förändringar i den nya lagstiftningen i syfte att trygga rättssäkerheten och garantera en effektiv vård.

Arbetet på att förbättra hemspråksundervisningen för invandrare skall fortsätta. Särskilda ansträngningar måste göras för att stödja invandrarungdomar i skola och arbetsliv. En övergripande invandrarutredning tillsätts för att ge bättre möjligheter att driva en aktiv invandrar- och minoritetspolitik.

Åtgärderna på skolans område skall främst inriktas på att stärka skolans roll som kunskapsförmedlare, vilket främjas av klart angivna utbildningsmål. Alla ungdomar skall ges en gemensam grund av kunskaper och färdigheter. Elevernas skiftande förutsättningar och intressen skall tas till vara, inom ramen för en sammanhållen grundskola. Inslaget av praktiska moment i undervisningen förstärks.

I linje med detta genomförs den nya läroplanen för grundskolan. En utvärdering av dess effekter på utbildningens kvalitet genomförs.

Alla ungdomar skall ges möjlighet till gymnasial utbildning. Denna skall vara så upplagd att eleverna kan välja studieinriktning efter intressen och anlag.

Skolan skall fostra till ansvar och goda arbetsvanor. Ordning och arbetsro i skolan främjas bl. a. av en väl fungerande kontakt med hemmen. Föräldrainflytandet i skolan förstärks. Möjligheterna att bevara och bygga små skolor förbättras.

Översynen av skolöverstyrelsen, bl. a. i syfte att decentralisera beslut till länskolnämnder och kommuner, fullföljs.

Läroutbildningen kommer att reformeras med beaktande av behovet av goda ämneskunskaper.

Kvaliteten i högskoleutbildningen måste säkras. En fortsatt satsning på forskning och teknisk utveckling är nödvändig. Det nuvarande systemet för tillträde till högskoleutbildning har visat sig rymma betydande problem. En snabb prövning görs därför av tillträdesregler och spärrar. Direktövergången från gymnasieskolan till högskolan underlättas.

Det kulturpolitiska arbetet, liksom mediepolitiken, måste även fortsättningsvis präglas av en strävan att främja frihet, mångfald och kvalitet.

Villkoren för kristet arbete och för de fria trossamfundens förbättras.

Bostadsbyggandet behöver ökas. Byggnad och förvaltning av bostäder skall ske i former som motverkar spekulation men stimulerar till kostnadspressande konkurrens och utveckling av nya bygghetoder, hustyper och boendeformer. Valfrihet förutsätter en fortsatt strävan till likvärdiga boendekostnader mellan olika upplåtelseformer. Rätten att göra avdrag för räntekostnader bibehålls. Villskattereglerna måste ändras i samband med den kommande fastighetstaxeringen. Åtgärder vidtas för att stärka de svaga gruppernas ställning på bostadsmarknaden.

Det är angeläget att förbättra bristfälliga boendemiljöer och att öka de enskilda människornas inflytande över sitt boende. Bättre möjligheter för den enskilde att äga sin bostad prövas, bl. a. genom att underlätta för hyresgäster att i bostadsrättsföreningens form eller genom direkt ägande svara för sitt boende. Även inom hyresrättens ram bör de boendes inflytande öka.

Arbetet med att förenkla och effektivisera beslutsformerna inom bostadsadministrationen fortsätter. Låneregler och andra bestämmelser görs mindre omfattande.

Markpolitiken skall ge förutsättningar för en socialt inriktad bostadspolitik. Markspekulation skall motverkas, och den fysiska planeringen av mark skall ske i former som säkerställer såväl angelägna samhällsintressen som den enskildes rättstrygghet. Mark för bostadsändamål skall kunna upplåtas både med äganderätt och med tomträtt. Behovet av fritidsbebyggelse skall tillgodoses inom ramen för en god hushållning med mark och vatten.

Samhällsutvecklingen måste anpassas till kraven på god miljö, hushållning med och återanvändning av naturtillgångar. Varje sektor i samhället måste ta ett ökat ansvar för miljövarlden inom sitt område.

Miljövardslagstiftningen skall skärpas och administrationen effektiviseras. Fortsatta åtgärder vidtas mot förorening, spridning av tungmetaller och andra föroreningar. Kuster och hav skall ges ett bättre skydd mot utsläpp av olja och andra kemikalier.

Kemikalieanvändningen inom jord- och skogsbruket skall begränsas. Det pågående utredningsarbetet om detta bedrivs skyndsamt.

Energiförsörjningen är av den största betydelse för välfärd och miljö. Energipolitiken skall inriktas på en säker, tillförlitlig och miljövänlig försörjning med energi.

Det stora oljeberoendet måste minskas. Oljeberoendet utgör ett direkt hot mot försörjningstryggheten och möjligheterna att klara våra ekonomiska

*Anmälan av utsed-
da statsråd och
regeringsförklaring*

problem. Även starka miljöskäl talar för en minskning av oljeförbrukningen. Stora resurser måste satsas på energihushållning. Oljan måste stegvis ersättas med uthålliga energikällor, helst förnybara och inhemska, med minsta möjliga miljöpåverkan.

Energisparplanen för befüntlig bebyggelse fullföljs och en översyn av stödsystemet sker. Program för energisparande i näringslivet och transportsektorn utarbetas. Produktion av alternativa drivmedel, t. ex. metanol och etanol, påbörjas.

Ansträngningar bör göras för att importera rörbunden naturgas. Förhandlingar förs om leverans av naturgas från bl. a. Danmark. Inhemska bränslen bör spela en viktig roll i den framtida energiförsörjningen. En aktiv oljepolitik skall föras. Ett nytt energiforsknings- och utvecklingsprogram genomförs från 1981.

Riksdagens partier är ense om att en rådgivande folkomröstning om kärnkraftens roll i vår framtida energiförsörjning skall anordnas i mars 1980. Regeringen kommer att inbjuda riksdagens partier till överläggningar om den närmare uppläggningsen och om en omfattande allsidig information inför folkomröstningen. Likvärdiga statliga bidrag skall utgå till de kampanjkommittéer som kan komma att bildas för de olika alternativen. Besluten därom fattas i samband med att riksdagen fattar beslut om folkomröstningen.

De tre regeringspartierna vidhåller sina skilda uppfattningar om vilken roll kärnkraften skall spela i den svenska energiförsörjningen och om hur villkorlagen bör tillämpas. De är eniga om att folkomröstningen blir utslagsgivande i dessa frågor.

Det förutsätts att de i regeringen ingående partierna var för sig klargör under vilka säkerhetskrav kärnkraften skall användas resp. avvecklas enligt de linjer som partierna stöder i folkomröstningen.

Skulle omröstningen utfalla till förmån för att ytterligare reaktorer skall utnyttjas, kommer regeringen i frågor om nya laddningstillstånd att uppfatta detta utfall som ett godkännande av den tillämpning av villkorlagen som framgår av regeringsbeslutet den 21 juni 1979.

Skulle folkomröstningen resultera i ett ställningstagande för en avveckling av kärnkraften kommer regeringen att föreslå riksdagen speciell lagstiftning för att förhindra laddningen av nya aggregat samt reglera de frågor som hänger samman med den avveckling av i drift varande aggregat som då skall inledas och vara avslutad inom högst en tioårsperiod.

Oberoende av folkomröstningens utfall måste arbetet med kärnkraftens avfalls- och säkerhetsfrågor föras vidare. För- och nackdelar med en direktdeponering av det högaktiva avfallet kommer att prövas. Kärnsäkerhetsutredningens arbete kan komma att leda till skärpta säkerhetskrav för de svenska kärnkraftverken och en förstärkning av organisationen på kärnsäkerhetsområdet. Under perioden kommer förslag till ny atomsäkerhetslagstiftning att utarbetas. Sverige kommer även att i det internationella arbetet fortsatt verka för säkra lösningar av kärnkraftens avfalls- och säkerhetsfrågor samt för att spridningen av känslig kärnteknologi hindras.

I syfte att stärka den allmänna laglydnaden samt öka den enskildes

trygghet till liv och egendom behöver rättsväsendet tillföras ytterligare resurser. Polisen förstärks. Åtgärder bör vidtas för att förbättra ordningen på allmänna platser.

Det brottsförebyggande arbetet ges hög prioritet. Uppföljningen av 1973 års kriminalvårdsreform drivs vidare. Flera reformer förbereds inom straffrätten.

Kampen mot den ekonomiska och den organiserade brottsligheten förs vidare. Den särskilda organisationen för detta ändamål inom polisen byggs ut. Satsningen på utbildning av polis och åklagare fortsätter. Också lagstiftningen förstärks. Regeringen kommer bl. a. att föreslå att konkurskarantän införs.

Förslag till lag med allmän skatteflyktsklausul kommer att framläggas, förutsatt att lagrådets prövning ej ger anledning till annat. Resurserna för skattekontroll förstärks.

Riksdagen tar inom kort ställning till vilande grundlagsförslag om stärkt skydd för fri- och rättigheterna och om kvinnlig tronföljd. Regeringen avser vidare att så snart som möjligt ta upp överläggningar med riksdagspartierna om en översyn av vissa grundlagsfrågor.

Riksdagen föreläggs i höst förslag till en samlad sekretesslagstiftning, byggd på att största möjliga öppenhet skall gälla. Yttrandefrihetsutredningens arbete fullföljs.

Enligt regeringens mening är nu också tiden inne att se över 1975 års ämbetsansvarsreform.

Ansträngningarna att undanröja krångel och onödigt byråkrati skall fullföljas. Myndigheternas uppgiftskrav gentemot företag, kommuner och enskilda minskas och förenklas. Den enskildes ställning gentemot myndigheterna behöver förstärkas. En särskild delegation för decentralisering inom den offentliga sektorn inrättas. Utredningsarbetet rörande effekterna av datorisering och automatisering på arbetsmarknaden, samhällets sårbarhet, skyddet för den personliga integriteten m. m. fullföljs för att ge underlag för den fortsatta datapolitiken.

På det kommunala planet måste närdemokratin fördjupas. Möjligheterna att inrätta lokala organ kommer att utvidgas. Kommunala folkomröstningar skall underlättas.

Frågor om kommunandelningar kommer att prövas i positiv anda i de fall sådana framställningar är förankrade i en bred folkopinion.

Arbetet för ökad länsdemokrati fullföljs.

Utredningsarbetet om svenska kyrkan och staten drivs vidare i syfte att nå en bred enighet om reformer.

Herr talman! Det internationella ekonomiska läget är bekymmersamt och kommer sannolikt att så förbli under de närmaste åren. Sveriges ekonomi har i betydelsefulla hänseenden förbättrats sedan 1976, men fortfarande kvarstår såväl inre som yttre balansproblem, som kraftigt förvärrats av de stigande oljepriserna. Regeringens viktigaste uppgift måste därför bli att med kraft och konsekvens föra vidare den ekonomiska politik som lett vårt land ur den akuta ekonomiska krisen. Det gäller att säkra de grundläggande förutsätt-

Fredagen den
12 oktober 1979

*Anmälan av utsed-
da statsråd och
regeringsförklaring*

ningarna för välfärd och trygghet i framtiden.

Omställningen av näringslivet till en förändrad internationell miljö och en hårdare konkurrens måste klaras om det skall gå att trygga den framtida sysselsättningen. Ökningen av konsumtionen – både den offentliga och den privata – måste starkt begränsas. Det är nödvändigt i en tid när resurser framför allt måste satsas på investeringar för framtiden och export för att klara Sveriges yttre balans och sysselsättningen.

För att få en stark ekonomi fordras en fast ekonomisk politik. Det kommer under de närmaste åren inte att finnas något utrymme för en politik präglad av kostnadskrävande reformer eller löften. Möjligheterna att göra nya åtaganden blir i hög grad beroende av hur snabbt den svenska samhällsekonomin förstärks.

Sverige har bättre förutsättningar än de flesta andra länder att möta dagens problem och att trygga morgondagens välfärd. Sveriges näringsliv är i grunden starkt. Den tekniska kompetensen är hög. De fackliga organisationerna är ansvarskännande. Det finns en utvecklad tradition av samarbete. Samarbetet underlättas också av att de sociala skillnaderna har minskat.

För att klara problemen krävs dessutom att de öppet redovisas och att man klart anger vad som fordras för att lösa dessa problem. De utmaningar Sverige står inför under de kommande åren kräver enligt regeringens mening både en bred insikt om de verkliga svårigheterna och en bestämd vilja till ansvarstagande och samförstånd från alla grupper i vårt land.

Statsministerns anmälan lades till handlingarna.

§ 2 Anmäldes och bordlades

Motioner

1979/80:48 av *Per-Axel Nilsson* och *Torsten Gustafsson*

med anledning av propositionen 1979/80:1 om socialtjänsten

1979/80:49 av *Hans Alsén m. fl.*

med anledning av propositionen 1979/80:6 om socialstyrelsens uppgifter och organisation, m. m.

§ 3 Kammaren åtskildes kl. 09.31.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert